

31. Jul. 1842

FACTS

Date:

31. Jul. 1842

Page number:

Dagbog A, side 49

TRANSCRIPTION

31 July

Igaar var jeg ude hos Brandis paa Valhøj,¹ og havde hos ham en rar Dag. Om Formiddagen havde jeg Besøg af Frøkenene Jahn² og Louise.³ – Skovgaard⁴ reiste igaar til Fredriksborg; ham vil jeg meget savne. Han har havt en heldig Indflydelse paa mit Maleri;⁵ skjøndt hans Dadel tit skar mig i Hjertet, maa jeg dog indrømme at jeg malte tit bedst, naar han sad og saa til og opflammede mig til at lade Penselen løbe uden Angst, den slemme Gjæst, som saa ofte indfinder sig. Mit Stykke er nu saa vidt, at man seer Virkningen af det, og jeg har nu det Interessanteste tilbage: at gennemføre enhver Ting deri. Ligesom jeg i Kunstnerklubben slog Boslen⁶ bedst, naar Købke⁷ stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst, naar Skovgaard var hos mig, og sagde: mal nu de Bunker Tang der paa 5 Minutter! – eller: læg nu alle Spidspensler bort, og mal kun bredt med de store Børstpensler. – det gjorde jeg virkelig forleden, da jeg malte Klinten om, uden Brug af nogen lille Pensel, og den blev i det mindste bedre end det pertentlige Prikkeri, der før var. – Maatte kun Skovgaard ret komme sig derude paa Slottet!

¹ Vennen Dietrich Brandis (1821-1849) var søn af lægen Joachim Dietrich Brandis (1762-1845), der ejede landstedet Valhøj i Valby.

² Muligvis en slægtning til Sophie Dorothea Frederikke Bauditz, f. Jahn (1785-1848), der var mor til Lundbyes ven Peter Bauditz. Alternativt kan frøken "Jahn" være identisk med Ane Elisabeth Jansen (f. ca. 1824), der efter Louise Lundbyes bryllup med Lundbyes bror Carl boede hos dem som tjenestepige.

³ Lundbyes kusine Louise Lundbye (1818-1845).

⁴ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

⁵ En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

⁶ Keglekuglen.

⁷ Maleren Christen Købke (1810-1848).

31. Juli 49
Igen var jeg inde hos Brandis paa Valbo, og havde hos ham
en rar Dag. Om Formiddagen havde jeg Besøg af Frøkenne
Jahn og Louise. — Haagaard reiste igennem til Frederiksberg; han
vil jeg meget savne. Han har haft en heldig Turetslykke paa
sine Maleri; skjøndt hans Dadel tit skæmte mig. Altså, naar
jeg dog indrommer at jeg malte tit bedst, naar han sad og
sagde til og opflammede mig til at lade Børnene lade
den Angst, der slæmme Gæst, som saar ofte indfinder sig.
Mit Stykke er nu saa vidt, at man ser Viskningen af det,
og jeg har nu det interessanteste tilhæng: at gennemføre en
hver Ting sin. Ligesom jeg i Kunstværkkeligheden slog Børnen
bedst naar Kæbke stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst, naar
Haagaard var hos mig, og sagde: mal nu de Børns Sang
der paa 5 Minutter. — eller: læg nu alle Spidspenstler bort,
og mal kun bedst med de store Røstpenstler. — det gjorde
jeg virkelig forleden, da jeg malte Klinten om, uden Børn
af nogen lille Pinfel, og den blev i det mindste bedre end
det preteentlige Prikkeri, der var. — Maatte hun
Haagaard ret komme sig derude paa Slottet!

1. August
Jeg har idag besøgt Hørd og Adam Müller; tillige var jeg
inde i Thorvaldsens Museum, der vist bliver en del
by Bøggning. Nu er Skildret taget bort og man kan
see den smukke Facade, grandios og stærk i sine
Forhold, men tillige fin og yndelig ved den fine Skraaning
der og Vindues her og ved de smukke Liniar og lette
Tromspring borte og her paa Muren. Ja, det lader til: det er
mere end end hos Bindes halle, hans Kjønsbyhed til det Børn
de og Simple. — Men Naed saer jeg foruden flere Ting

August.